

KREATIVNÍ „LABYRINT DUŠE“

V drsném, ale osobitěm industriálním prostředí holešovického Vnitrobločku, se v neděli 4. listopadu odehrálo vícezánrové festivalové odpoledne věnované lidem s mentálním postižením, pod názvem Labyrint duše. Tuto událost rámovala vernisáž výstavy fotografií ze života lidí s mentálním postižením, jež vznikaly během letošního roku. Byla to vlastně jakási festivalová premiéra, završující další ročník již tři roky trvajícího charitativního projektu Pomáháme fotografiemi, o němž pravidelně referujeme i na stránkách Rezidenční péče. O festivalu samotném a o tom, jak se tento projekt bude rozvíjet v dalších letech, jsme si povídali s předsedkyní pořadatelského spolku Fotografiemi pro radost, paní ing. MARTOU KOPECKOU.

Festivalem Labyrint duše v holešovickém Vnitrobločku vyvrcholil letošní ročník charitativního projektu Pomáháme fotografiemi. V čem byl nový, v čem výjimečný a kolik organizací se jej zúčastnilo?

Nový byl dozajista svým zaměřením na kreativní vidění světa osobami s hendikepem nebo výstavou fotografií, kde poprvé byli autory sami lidé s mentálním či kombinovaným zdravotním postižením. A fotografie jsou to výjimečné. Nechali jsme se inspirovat nápadem našeho patrona Roberta Vano, který byl přesvědčen o tom, že fotky to budou bezesporu originální a plné emocí. Jsem moc ráda, že přišlo velké množství návštěvníků, až jsme v některých okamžicích museli „nafukovat“ prostory areálu Vnitrobločku v pražských Holešovicích. Fotografiemi se zúčastnilo všech sedmáct organizací, které byly přihlášeny do letošního ročníku projektu. V rámci programu pak vystoupily tři organizace – bubenický soubor Rytmy

ostravského Čtyřlístku, hudební skupina Mentallica z neziskové organizace Naděje pro všechny rovněž z Ostravy, kapela Poprask z Integrovaného centra sociálních služeb v Odlochovicích a ostravský umělecký soubor Bílá holubice se ujal choreografie módní přehlídky, kde modelkami a modely byli naši parťáci, mnohdy sami návrháři originálních oděvních modelů.

Jaká byla odezva návštěvníků?

Reakce návštěvníků jak z řad mentálně postižených, zástupců organizací, které

jsou součástí našeho projektu i veřejnosti, jsou úžasné. Ať už na sociálních sítích, v mailu anebo i osobními vzkazy. Když se podíváte na fotografie nebo video z akce, pak pochopíte, že se povedlo naplnit náš cíl, a to, že radost byla všude kolem nás a mnozí byli překvapeni, co naši parťáci s mentálním postižením dokážou. Velmi nás to těší, že jsme se trefili a akce se líbila, nabilo nás to energií a pomalu vymýšlíme scénář na příští ročník.

Hnacím motorem tohoto projektu je pomoc lidem s handicapem prostřednictvím fotografií. Daří se naplňovat tento záměr?

Ano, myslím, že je to tak. Držíme se našeho motta, že fotografie pomáhají lidem vidět a postupem času se nám dostává velmi pozitivní zpětná vazba od široké veřejnosti, která mnohdy netuší, jak barevný ale i opravdový dokáže být život s mentálním nebo jiným zdravotním hendikepem. Dostáváme nabídky pomoci pro naše parťáky anebo také nabídky pro uspořádání výstav fotografií v jednotlivých regionech napříč republikou. I proto si troufám říct, že jdeme správným směrem...

Jakou roli sehráli v letošním roce patroni tohoto výjimečného projektu?

Naši patroni Dana Drábová a Robert Vano byli součástí projektu opět po celý jeho letošní ročník, podíleli se na výběru ná-

vrhů modelů do módní přehlídky a vybrali fotografie pro výstavu, jejíž vernisáž se uskutečnila v rámci festivalu Labyrint duše. I letos jsme oslovili další známé tváře ke spolupráci, a to především módní návrhářku Liběnu Rochovou a její studenty UMPRUM, kteří se podíleli na realizaci unikátní módní přehlídky. Letos poprvé jsme uspořádali fotografické workshopy pro parťáky s hendikepem, a to pod vedením známých profesionálních fotografů, kteří jsou nositeli českých i mezinárodních ocenění - Jarmily Štukové, Romana Vondrouše, Václava Šilhy nebo Lixe alias Fotografa bez taletu. Workshopy měly báječnou atmosféru a odezvy jsou veliké, určitě budeme přemýšlet o nějaké „nástavbě“ pro příští ročník.

Čím tedy chcete překvapit v příštím roce?

Správně se ptáte „překvapit“, proto bych nerada prozradila víc, než je zdravo, ale určitě budeme chtít pokračovat v rozšíření projektu o další parťáky, kteří začínají projevovat zájem a budeme se při tvorbě scénáře zamýšlet i nad aktivitami, které jsme v předešlých ročnících zatím neměli, ale jsme se jistí, že naši kamarádi v nich opět vyniknou a veřejnosti zase o kousek otevrou oči.

Ptala se: BOHDANA RYWIKOVÁ
Fotografie: VLADIMÍRA KALOČOVÁ